
Prædiken til 2. Pinsedag

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 2. Pinsedag	4
2. Pinsedag	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 2. Pinsedag

2. Pinsedag

Prædikedag 2. Pinsedag

Prædiketekst Johannes 4,13-26

Prædiken ID Px-34

Kilde KMF-nr. 14.19.11 (Anden tekstrække, lige år)

II Pinsedag

Det Ord, vi vil blive ved i Dag i Texten, det er Ordet om at de Tilbedere, Gud vil have, det er virkelige Tilbedere, det er saadanne, som tilbeder i Aand og Sandhed. Saaledes bliver der 3 Grupper Menn. 1) de, der ikke tilbeder 2) de, der tilbeder, men ikke i Aand og Sandhed — 3) de, der tilbeder i Aand og Sandhed. (Altid huske, at det er paa Papiret, Inddelingen tager sig saadan ud. I Livet er det ofte saadan, altid saadan, at det glider over i hinanden, at de enkelte Menn. ikke er saa let at skille og dømme imellem, ja, at det enkelte Menn. selv i de forskell. Øjeblikke er forsk., stundom et, stundom det modsatte — Og dog har ogsaa Livet noget afgørende i dette, hvilke Øjeblikke i sit Liv man billiger, og hvilke, der nager En.) Naar Talen er om Tilbedelse af Gud, saa er vel de Menn. langt den største Gruppe, den, der lever uden at tilbede. De føler sig ikke i noget Afhængighedsforh., end sige Taksomhedsforh. til en Gud, en Skaber. De tager Livet som det falder sig ligesom en Ko, der slippes løs i Fenne eller tøjres, alt efter som Skæbnen vil. D.v.s. saadanne Menn. snyder sig selv for Livet, bedrager sig selv. Den Dag Døden komme til dem møder den dem tomhændede eller raadløse og uden Svar.

Men saa er der de tilbedende, de, der virkelig stiller sig i et Forhold til Livet, til Pligten, til Gud. Det kan komme over Menn., at de som Børn kaarer sig en Livsretning. En ved allerede i 6 Aars Alderen, at han vil være Fisker — en anden at han vil være Lærer, en tredie, at hun vil være Sygeplejerske. Saa sker det ogsaa let, at saadanne Planer opgives,

og Forandring indtræffer. Stort anderledes er det ej med det at være Kristen. “Naar jeg bliver stor! Men naar jeg er blevet stor, er Beslutningen glemt eller har tabt sin Glans. Dog er der somme, der fastholder det og bliver Fisker, Lærer, Sygeplejerske, Kristen. Men ellers sker det for unge Menn. eller senere i Livet, at det kan gaa op for dem en Dag, at de samler paa Flitterstads — at de høster Avne ud af deres Liv.

Gud har mangfoldige Maader at vise En det paa; det kan ske ved en streng Sygdom — man faar se, at Dr. ryster paa Hovedet. Da rammer det En: var hele mit Liv da blot Letsind og Tankeløshed; har jeg ikke, som det bør sig et Menn., rustet mig til at modtage den Død, jeg vidste maatte komme engang. Det kan komme meget kønnere f. Ex. ved Kærlighedens Gave — der vækker Gud En, og han staar og siger med Skælven i Stemmen: Er jeg dette værd? Har jeg fortjent, at hun — — — Da kommer Bønnen af sig selv og af Menn.’s Angst for sig selv: Hjælp mig, min Frelser i det høje til at blive mere værd.

Eller det kan komme med en Fristelse, man næppe selv magter: f. Ex. det, at man saa vanskeligt kan blive, kan være noget for sine gl. Forældre!

Men saa kan det sløje af igen. Og blive til en Vane. Eller til ingenting — det bliver ikke til Tilbedelse i Aand og Sandhed.

Men det kan ogsaa blive til Trofasthed og Udholdenhed: Til det mandige Svar: Min Konge er Kristus, jeg vil ikke være med til at gøre noget, jeg ikke kan være bekendt over for ham. Eet Livs Trofasthed paa det jævne og i det stillfærdige mod denne Herre og Mester og Frelser og Genmodtagelsen af al hans Trofasthed, det er Tilbedelsen i Aand og Sandhed.

301 303 316 656

235 285 519 667